

Arrest

nr. 306 545 van 15 mei 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-M. PICARD
Capouilletstraat 34
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 december 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 januari 2024 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat J.-M. PICARD verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 juli 2023 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Oostenrijkse dochter.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 21 december 2023 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 28 december 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4. 5de lid van het koninkrijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied net verblijf. de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, op 04.07.2023 werd ingediend door

Naam: J.(...)

Voorna(a)m(en): R.(...) F.(...)

Nationaliteit: Amerikaan

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meet dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie. Betrokkene vraagt gezinshereniging met zijn Oostenrijkse dochter, de genaamde J.(...), D.(...) L.(...) (RR. (...)) toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15.12.80.

Artikel 40bis. §2, eerste lid, 4 van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1* of 2*, die te hunnen taste zijn (...)'*

Om als Ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving van het ten laste zijn werden volgende documenten voorgelegd:

- Documenten (Your new benefit amount + Retiree account statement) betreffende het pensioen dat betrokkene maandelijks ontvangt*
- Loonfiches op naam van de referentiepersoon uit tewerkteiling bij het Europees Parlement voor de période van 04/2023 — 06/2023*
- Medisch attest afgegeven door Dr. J.(...) D.(...) V.(...) waaruit betrokkene's medische problematiek blijkt*

Uit het geheel van bovenstaande documenten blijkt niet dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Wei integendeel, uit de voorgelegde documenten betreffende betrokkene zijn pensioen blijkt dat hij maandelijks een pensioenbedrag van 2311,20 dollar ontvangt waardoor men ontegensprekelijk kan stellen dat hij in zijn eigen levensonderhoud kon voorzien in zijn land van herkomst en dus helemaal niet afhankelijk was van de referentiepersoon. De inkomsten van de referentiepersoon + het doktersattest doen geen afbreuk aan de vooropgestelde voorwaarden.

Het gegeven dat betrokkene sedert 29.06.2023 tot op heden op hetzelfde adres als de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Gezien betrokkene niet heeft aangetoond dat hij onvermogen was in zijn land van herkomst en eveneens niet heeft aangetoond voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst tot op het moment van de aanvraag, financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden om het verblijfsrecht te genieten in België. Art 40ter, juncto art40bis, §2, eerste lid, 3' kan geen toepassing vinden.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 47/1, 3° en 47/3, §3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"Eerste onderdeel :

8. De bestreden beslissing is gemotiveerd op basis van artikel 40 bis VW terwijl verzoeker :

- Enerzijds niet valt onder toepassing van deze bepaling omdat hij geen verwant in opgaande lijn ten laste is ;*
- Anderzijds hij zijn aanvraag heeft ingeleid op basis van artikel 47/1 3° en 47/3 § 3 VW.*

Wanneer de tegenpartij in de bestreden beslissing (stuk 1) (onderstreept toegevoegd) stelt: «De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht of verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie. Betrokkene vraagt gezinshereniging met zijn Oostenrijkse dochter, de genaamde J.(...), D.(...) L.(...) (RR (...)) in toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980. Artikel 40bis, §2 eerste lid, 4° van de wet van 15,12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd : « de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of

partner als bedoeld onder 1° of 2° die te hunnen laste zijn (...) » Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine. Te staving van het ten laste zijn werden volgende documenten voorgelegd :

- Documenten (Your new benefit amount + Retee account statement) betreffende het pensioen dat betrokkene maandelijks ontvangt
- Loonfiches op naam van de referentiepersoon uit tewerkstelling bij het Europees Parlement voor de période van 04/2023-06/2023
- Medisch attest afgegeven door Dr. J.(...) D.(...) V.(...) waaruit de medische problematiek van betrokkene blijkt

Uit het geheel van bovenstaande documenten blijkt niet dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Wei integendeel, uit de voorgelegde documenten betreffende betrokkene zijn pensioen blijkt dat hij maandelijks een pensioenbedrag van 2311.20 dollar ontvangt waardoor men ontegensprekelijk kan stellen dat hij in zijn eigen levensonderhoud kon voorzien in zijn land van herkomst en dus helemaal niet afhankelijk was van de referentiepersoon. De inkomsten van de referentiepersoon + het doktersattest doen geen afbreuk aan de vooropgestelde voorwaarden. Het gegeven dat betrokkene sedert 29.06.2023 tot op heden op hetzelfde adres als de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Louter het gegevens dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest. Rw 145.912 dd 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Gezien betrokkene niet heeft aangetoond dat hij onvermogen was in zijn land van herkomst en eveneens niet heeft aangetoond voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst tot op het moment van de aanvraag, financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden om het verblijfsrecht te genieten in België. Art. 40 ter juncto art. 40 bis §2 eerste lid, 3° kan geen toepassing vinden »,

de tegenpartij een beslissing neemt op basis van een bepaling waarop verzoeker geen beroep heeft gedaan en die dus niet hoeft te worden onderzocht.

Bovendien betwist verzoeker niet dat hij in zijn land van herkomst niet ten laste van J.(...) was en evenmin dat hij financieel niet van haar afhankelijk is.

Juist om die reden was zijn verzoek niet gericht tegen zijn status van afhankelijke bloedverwant in opgaande lijn als bedoeld in artikel 40a, § 2, VW, maar tegen die van andere familieleden dan die bedoeld in artikel 40a, § 2, overgenomen in artikel 47/1 VW.

9. Het artikel 47/1 VW bepaalt het volgende :

"Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd

1° de partner met wie de burger van de Unie een naar behoren geattesteerde duurzame relatie heeft en die niet valt onder artikel 40bis, § 2, 2° ;

2° de familieleden, niet bedoeld in artikel 40bis, § 2, die in het land van herkomst ten laste zijn van de burger van de Unie of deel uitmaken van het huishouden van de burger van de Unie;

3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden voor wie de burger van de Unie persoonlijk moet zorgen wegens ernstige gezondheidsproblemen "

Artikel 47/1 VW werd aangenomen in het kader van de omzetting van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna "Richtlijn 2004/38/EG" genoemd), waarvan artikel 3, lid 2, eerste alinea, als volgt luidt:

"Onverminderd een persoonlijk recht op vrij verkeer en verblijf van de betrokkene vergemakkelijkt het gastland overeenkomstig zijn nationale wetgeving de binnenkomst en het verblijf van de volgende personen (a) andere familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die niet onder de definitie van artikel 2, punt 2, vallen, indien zij in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoners bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht als hoofdpersoon heeft, of indien de burger van de Unie om ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke en doorslaggevende behoefte heeft om voor het beirokken familielid te zorgen; b) de partner met wie de burger van de Unie een naar behoren geattesteerde duurzame relatie heeft"

Artikel 47/3 luidt als volgt:

§ 1. De andere in artikel 47/1, 7°, bedoelde familieleden moeten het bewijs leveren van het bestaan van een duurzame relatie met de burger van de Unie die zij wensen te vergezellen of zich bij hem te voegen.

Het duurzame karakter van de relatie kan met elk passend middel worden aangetoond.

Bij het onderzoek van het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn afgevaardigde in het bijzonder rekening met de intensiteit, de duur en de stabiliteit van de banden tussen de partners.

§ 2 De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste komen van de burger van de Unie die zij wensen te vergezellen of zich bij hem te voegen, of dat zij deel uitmaken van zijn huishouden.

De documenten waaruit blijkt dat het andere familielid ten laste is van de burger van de Unie of bij hem inwoont, moeten worden afgegeven door de bevoegde autoriteiten van het land van oorsprong of herkomst. Bij gebreke daarvan kan het ten laste zijn of het deel uitmaken van het huishouden van de burger van de Unie met elk passend middel worden bewezen.

§ 3 De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 3°, moeten het bewijs leveren dat de burger van de Unie die zij wensen te vergezellen of bij wie zij zich wensen te voegen, om ernstige gezondheidsredenen verplicht is persoonlijk voor hen te zorgen.

10. Deze bepalingen gelden voor verzoeker.

11. Anderzijds valt verzoeker niet onder artikel 40 bis, lid 1, waarin wordt bepaald dat als familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

4° - de bloedverwanten in opgaande lijn en de bloedverwanten in opgaande lijn van zijn echtgenoot of partner bedoeld in 1° of 2°, die te hunnen laste zijn, hen begeleiden of zich bij hen voegen

De voorwaarde van "afhankelijk" zijn impliceert dat de persoon die herenigd wordt niet over voldoende middelen beschikt om zichzelf te onderhouden (HvJ. Jia (2007), Chen (2004); Reyes (2014)): "De hoedanigheid van ten laste komend gezinslid moet worden begrepen als voortvloeiend uit een feitelijke situatie die wordt gekenmerkt door het feit dat in het materiële levensonderhoud van het gezinslid wordt voorzien door de gemeenschapsonderdaan die gebruik heeft gemaakt van het vrije verkeer of door diens echtgenoot (...) De behoefte aan materiële ondersteuning moet bestaan in de staat van oorsprong of herkomst van deze bloedverwanten in opgaande lijn op het moment dat zij verzoeken om hereniging met de genoemde gemeenschapsonderdaan".

J.(...), verzoekers dochter, heeft haar vader geen materiële steun gegeven in zijn land van herkomst. Verzoeker heeft aangetoond dat hij een militair pensioen van 2 311 USD ontving en dat hij onder het Amerikaanse socialezekerheidsstelsel viel. Hij is dus niet financieel afhankelijk van zijn dochter, mevrouw J.(...), en kan heel goed alleen in zijn materiële behoeften voorzien. verzoeker is weliswaar een ascendent, maar hij valt niet onder artikel 40 bis VW, dat alleen van toepassing is op ascendenten die afhankelijk zijn van de burger van de Unie die hem vergezelt of zich bij hem voegt.

Het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens schending van de artikelen 40a, 47/1 en 47/3 VW doordat de vreemdelingendienst ten onrechte is uitgegaan van artikel 40a in plaats van de overige gezinsleden als bedoeld in de artikelen 47/1 e.v. VW. Hiermee heeft de wederpartij tevens artikel 3 van voornoemde richtlijn 2004/38 geschonden en een kennelijke beoordelingsfout gemaakt die uw Raad dient te sanctioneren.

Bovendien heeft verzoeker op geen enkel moment in zijn verzoek aangevoerd dat hij in de Verenigde Staten afhankelijk zou zijn van zijn dochter.

Het voorwerp van de vordering van verzoeker was artikel 47/1 3° en werd expliciet beschreven: "Dit rechtvaardigt dat de Heer J.(...) een aanvraag indient voor een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden in België in toepassing van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980, namelijk in de hoedanigheid van "ander familielid" van een burger van de Unie voor wie deze laatste moet zorgen wegens ernstige gezondheidsproblemen" (stuk 2 - Brief van haar advocaat).

12. Door ervoor te kiezen de situatie van verzoeker vanuit het oogpunt van artikel 40 bis VW te onderzoeken, heeft de tegenpartij ook het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden, dat vereist dat allé elementen van het tot staving van de vordering van verzoeker aangevoerde geval worden onderzocht, hetgeen in casu niet het geval is. In die zin is de bestreden beslissing in strijd met het algemene bestuursrechtelijke beginsel van de daadwerkelijke uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid, dat onder meer vereist dat de tegenpartij een volledig en specifiek onderzoek van de feiten van de zaak verricht alvorens een besluit te nemen, hetgeen niet blijkt uit de bestreden beslissing (C.E. 31 mei 1979, nr. 19.671).

(...)

Tot staving van zijn vordering heeft verzoeker aangetoond dat hij aan ernstige gezondheidsproblemen leed en dat de aanwezigheid van zijn dochter onontbeerlijk was wegens de emotionele en affectieve afhankelijkheid die hij had ontwikkeld ten gevolge van de depressie die werd gekenmerkt door het isolement en de eenzaamheid waaraan hij leed (medische attesten - stuk 2). Deze elementen werden niet geanalyseerd door de tegenpartij, die het verzoek eenvoudigweg afwees op grond van het feit dat verzoeker niet had aangetoond dat hij ten laste was in het land van herkomst, noch dat hij financieel en/of materieel afhankelijk was van zijn dochter vóór de aanvraag en tot de indiening van het verzoek.

(...)"

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een schrijven van zijn raadsman van 8 maart 2022, gericht aan de 'dienst vreemdelingen' van de stad Ternat, twee medische attesten van verzoekers huisarts van 24 februari 2022 en van 16 mei 2023, een verslag van een psychiater van 5 maart 2022, documenten betreffende het pensioen dat verzoeker maandelijks ontvangt, een kopie van verzoekers veteranenkaart, zijn geboorteakte en een kopie van de eerste bladzijde van zijn paspoort toe (Verzoekschrift, bijlagen 2 en 3).

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er

onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) treedt niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn (cf. RvS 23 april 2003, nr. 118.534).

2.3. Blijkens het administratief dossier diende verzoeker op 4 juli 2023 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Oostenrijkse dochter. Deze aanvraag werd door de ambtenaar van de gemeente Ternat gekwalificeerd als een aanvraag in de hoedanigheid van “bloedverwant in opgaande lijn” op grond van artikel 40bis van de vreemdelingenwet. Op 6 juli 2023 maakte de medewerker van de Dienst Burgerzaken van de gemeente Ternat de bewijsstukken over aan de Dienst Vreemdelingenzaken die verzoeker had bijgebracht, waaronder medische attesten en een brief van de advocaat waarin uitdrukkelijk het volgende wordt vermeld: “Dit rechtvaardigt dat de Heer J.(...) een aanvraag indient voor een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden in België in toepassing van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980, namelijk in de hoedanigheid van “ander familielid” van een burger van de Unie voor wie deze laatste moet zorgen wegens ernstige gezondheidsproblemen.”

2.4. In de bestreden beslissing stelt de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in zijn hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie op grond van artikel 40bis van de vreemdelingenwet omdat “niet (blijkt) dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon”.

Uit de beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening hield met volgende voorgelegde stukken:

“(…)

- Documenten (Your new benefit amount + Retiree account statement) betreffende het pensioen dat betrokkene maandelijks ontvangt
- Loonfiches op naam van de referentiepersoon uit tewerkteiling bij het Europees Parlement voor de période van 04/2023 — 06/2023
- Medisch attest afgegeven door Dr. J.(...) D.(...) V.(...) waaruit betrokkene's medische problematiek blijkt (…)

2.5. Samen met verzoeker stelt de Raad vast dat de aanvraag van verzoeker behandeld werd op basis van een juridische grondslag die niet spoort met de neergelegde stukken. Het gegeven dat de aanvraag op gemeentelijk niveau als een gezinsherenigingsaanvraag als ascendent ‘ten laste’ (artikel 40bis van de vreemdelingenwet) werd gekwalificeerd, en niet als een aanvraag als ‘ander’ familielid dat wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging behoeft (artikel 47/1, 3°, van de vreemdelingenwet), verhindert de gemachtigde van de staatssecretaris niet om de aanvraag te herkwaltificeren. De gemachtigde van de staatssecretaris had desnoods aan verzoeker verduidelijking moeten vragen (cf. RvS nr. 27 februari 2013, nr. 222.653). Uit de beslissing kan niet worden opgemaakt dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening heeft gehouden met het geheel van de aangebrachte stukken, zoals de brief van de advocaat, waaruit nochtans uitdrukkelijk blijkt dat de aanvraag werd ingediend als ‘ander’ familielid van een burger van de Unie, zoals bedoeld in artikel 47/1 van de vreemdelingenwet. Bovendien wordt in de bestreden beslissing het medisch attest vermeld, zonder dat hieruit de logische gevolgtrekking wordt gemaakt dat initieel op de aanvraag (bijlage 19ter) op gemeentelijk niveau verkeerdelijk “bloedverwant in opgaande lijn” werd aangekruist, terwijl het eigenlijk een aanvraag in de hoedanigheid van “ander familielid – ziek” betrof.

2.6. Zoals verzoeker terecht stelt in zijn middel, werd de bestreden beslissing genomen op basis van artikel 40bis van de vreemdelingenwet terwijl hij niet valt onder het toepassingsgebied van deze wetsbepaling. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 47/1, 3°, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

(…)

3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.”

Artikel 47/3, §3, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 3°, moeten bewijzen dat omwille van gezondheidsredenen, zij een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij willen vergezellen of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven.”

Verzoeker wijst erop dat hij helemaal niet financieel afhankelijk is van zijn dochter en dat hij geen documenten heeft neergelegd waaruit zou blijken dat hij in het verleden ten laste was van zijn dochter. Hij heeft daarentegen wel stukken neergelegd waaruit kan worden opgemaakt dat hij met gezondheidsproblemen kampt en de aanwezigheid van zijn dochter vereist is om het isolement en de eenzaamheid te doorbreken. Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat niet met alle beschikbare gegevens rekening werd gehouden.

2.7. Ter terechtzitting geeft de verwerende partij aan dat zij geen nota met opmerkingen heeft ingediend waardoor zij niet heeft gerepliceerd op de kritiek van verzoeker. Zij stelt zich bijgevolg naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing behept is met een onzorgvuldigheid in het licht van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er bestaat geen noodzaak om verder in te gaan op de overige middelenonderdelen nu de eventuele gegrondheid daarvan niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 december 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN